

Gyorsfalazás a várpalotai S II. aknában

Már több mint 50 vagon szemet termelnek naponta a várpalotai S. II. aknában, építés közben. Ott dolgoznak még az Aknamélyítő Vállalat dolgozói is. A „mozdony”, — mert ilyen is van ebben az aknában, — kifelé a szénnel megterhelteket húzza, befelé pedig a betonidomkövet szállítja. Kerekes Lajos főaknásszal ballagunk utána. Táblák figyelmeztetnek bennünket a sújtólégveszélyre. Ez azt jelenti, hogy gyufát nem szabad gyújtani. A hosszú fűszálító vágatról egy szűkebb folyosón át érünk az északi főlégvágra. Ide igyekezünk, Buzai Istvánék munkahelyére. Buzai elvtárs a legutóbbi pártaktívára értekezleten versenyre hívta az ország valamennyi aknamélyítő vágóját gyorsvágathajtásra és fatarékosságra.

Megtakarítják a bányafát

Négyen dolgoznak a két és fél méter átmérőjű körszelvényben. A kihajtott vágatot betonidomkövel falazzák. Gömbfát egyáltalán nem lehet látni a hosszú vágatban.

— Azelőtt mindig három méter faladtak előre. Így volt azelőtt és val és utána falaztak — magyarázza a főaknász. Azután számolunk. Ehhez kellett 12—18 cm átmérőjű gömbfából körülbelül 24 folyóméter. Külön be kellett deszkázni 25 négyzetméter területet, de előtte még kisácsolattal kellett biztosítani. A falazás után már a felhasznált fának csak egy részét lehetett úgy kiszedni, hogy azt újra felhasználhassák. Sok időt elvett a biztosítás és így lassabban

haladtak előre, azt kiácsolták fámalattal csak, hogy változtatva meg ezt a módszert a Buzai brigád.

— Jelenleg 110 cm-es fogásokkal haladunk előre — magyarázza a brigádvezető. — A kemény kőzetben csupán három darab deszkát tűzünk előre, ideiglenes biztosításként. Azután nyomban kifalazzuk a 110 centiméteres „gyűrűt”. Mire a nyomás megjön, már szilárdan tart a beton.

Csökken a biztosítás ideje

— Mennyivel gyorsabb az előrehaladás, mint azelőtt volt?
— Pontosan nem mértük, de kevesebb a biztosítási munka és több idő jut az előrehaladásra —

Havi 4000 forintos kereset

— A számításukat megtalálják? — Megbizony. Ebben az évben átlagosan 150 forint volt az egy műszakra eső vágáskereset. Májusban 170, júniusban 164 forintot kaptam egy műszakra — mondja Buzai elvtárs. — A csillések ennek 90, illetve 80 százalékát.

Ez azt jelenti, hogy havonta több mint 4000 forintot keresnek. Ebből az is látható, hogy nem hiába igyekeznek, meg van a hasznuk is belőle.

Nem most kezdődött a verseny

A verseny itt nem papírforma, erről meggyőződünk. Nem sémára, hanem a munkahely adottságaira épül. Nem is azzal kezdődött, hogy most nemrég az összes

válaszolja a vágár.

Később azt is megtudjuk, hogy két hónappal ezelőtt még 40 métert irányoztak elő egy hónapra. Májusban pedig már 52 métert hajtottak ki. Júniusban volt olyan időszak is, amikor nem telepítették ezt a munkahelyet és több esetben négy helyett három dolgoztak, mégis elkészült 47 méter hosszú vágat.

— Nem idegenkedtek a vezetők ettől az új módszertől? — kérdeztük.

— A mi vezetőink nem, de nem is annyira új ez már, hiszen 400 méter hosszan már így falaztunk, rövid fogásokkal. Igaz, hogyha látogatónk volt, akkor nem mindenki értett vele egyet először, de ha elmagyaráztuk az előnyét, akkor már helyeselték.

aknamélyítő vágárt kihívták. Hiába ordította teleshájjal az ellenforradalom, hogy a dolgozók ellen vannak a versenynek. Buzai elvtársék rácsófoltak erre az al, hogy már 400 métert így, észszerű módszerrel hajtottak ki. Az igazi versenynek pedig azt a célt kell szolgálnia, hogy kevesebb erőfeszítéssel, anyagfelhasználással, minél többet készítsenek el.

A 400 méteren rengeteg fát megtakarítottak. A gyors előrehaladás pedig azt jelenti, hogy előbb kész lesz a légvágat, hamarabb emelkedhet az akna termelése. Ez népgazdasági érdek. A jó munkáért, jó kereset jár, ez pedig valamennyiük érdeke. Buzai elvtársék pedig rászolgáltak a jó keresetre. **Bodó**

Több millió forintos beruházás Péten az oxigéngyártás növelésére

A Péti Nitrogénművekben nagymennyiségű ipari oxigént állítanak elő, s ezt a gáz és tömény sav gyártásnál használják fel. Az oxigéngyártás fokozásához a Német Demokratikus Köztársaságból szállítottak egy berendezést, de az nem felelt meg a péti követelményeknek. Még ebben az évben több millió forintos beruházással kicserélik a készüléket, de úgy, hogy az oxigén-

termeléssel egy pillanatra sem állanak le. Ahol építkeznek, ott egyben termelnek is. A kettős feladat az üzem dolgozóitól fokozottabb figyelmet követel, mert sokkal nagyobb lehetőség van az üzemzavarra. Függetlenül az akadályoktól, az üzem dolgozói úgy vélekednek, hogy biztosítani tudják a gyár oxigénszükségletét.

Teljes erővel folynak a javítási munkák Péten

Amint az „Új Várpalota” múlt heti számában leközölte, a Péti Nitrogénművek üzemei július hó 16-án leálltak a szokásos évi nagyjavítás elvégzése miatt. Ugyanis sok olyan berendezés van, amelyeket nem lehet üzem alatt kivizsgálni, revízió alá venni és a zavartalan termelés biztosítása érdekében szükség van a leállásra.

Megkérdeztük Rádi József elvtársat, a központi javítóműhely főművezetőjét, hogy a műhely vezetősége dolgozott-e ki programot a javítási munkálatok zavartalan elvégzése érdekében.

Rádi elvtárs elmondta, hogy a műhelyvezetőség mindenre kiterjedő gondossággal készítette el a tervet és ennek megfelelően zavartalanul folynak a munkálatok. Például egy nagyobb csoport a péti üzemnél a szállítógumihevedert láncos felvonóra szereli át, ami meggyorsítja,

zavartalanabbá teszi a szállítást. Az ammóniagyárnál a III-as számú konverter kalorizátorát cserélték ki egy másik csoport. Ebben a munkában az ammóniagyár dolgozói is részt vettek. Ez a munka már be is fejeződött. A műtrágyagyárnál a lepároló készüléket alakítják át Szita Sándor elvtárs vezetésével a csőszerező műhely dolgozói. Ez az átalakítás nagyban fokozza a műtrágya minőségének javítását. Az erőtelepen a B. II-es kazán revíziója folyik. Ezt a fontos, nagy szakutadást igénylő munkát is a javítóműhely dolgozói végzik. Az ammóniagyárnál a Pelton-turbinát javítják és csapágyait cserélik. Azon vagyunk — fejezte be érdekes információját Rádi elvtárs, — hogy a már tőlünk megszokott és elvárt, jó, pontos munkákkal az indulás után a termelés menetét zavartalanul tegyék.

id. Molnár László

Készülnek a télre

Még a borús, koraőszi napok bekezdése előtt foglalkoztatja a November 7. Erőmű vezetőit az a gondolat, hogy rövidesen itt a tél és a munkát akkor is biztosítani kell. Már rég bevált gyakorlat az, ha nyáron nem készülnek rá, bizony igen nagy erőfeszítésekre kerül a feladat elvégzése. Az eddigi tapasztalatok felhasználva, összegezték a feladatokat. A télre való felkészülés legfontosabb momentumai: a karbantartási munkák elvégzése és megfelelő széntartalmú gyűjtése.

Ami az előkészítést illeti, nem állnak olyan rosszul. Karbantartási munkáknál a 6 turbina közül négy már megtörtént a nagyjavítás. Ugyanígy a 7 kazán közül 5-nél fejeződött be a nagyrevízió. A hátralévő gépegyeségeknél pedig október 1-ig feltétlenül befejezik a javítást.

Ami pedig a széngyűjtést illeti,

már olyan mértékű, hogy nagy erőfeszítésbe kerül a szabályos tárolás biztosítása. Július 22-ig a terv teljesítése ellenére 20 128 tonnát tett ki a szénkészlet.

Amint az üzemvezetőtől megtudjuk, még sincs okuk az elbizakodásra. Kapcsolatukat meg kell javítani. A legnagyobb kérdésük, hogy a még mindig előforduló szénmagyság túllépését szüntessék meg. A másik kívánságuk gazdasági jellegű. Szeretnék veszteségmentességüket megőrizni, de kezdenek bajok mutatkozni. Nem a szerződés szerint szállítják a bányák a kőtelpályán, valamint a vagonokban küldendő szén. 11—12 százalékos az eltérés a tényleg valós szállítási javára, ez növeli a fekbér költséget, drágítja az energiatermelést. Csak a jó együttműködés segítheti az erőmű dolgozóit eredményeik fokozásában.

A város szolgálatában...

A bányához vezető út mentén fekszik a városi csonkavágány. Az elején mozdony áll. S a több vagonból álló szerelvényt húzhatja ki. De mielőtt megindulna, három fiatalember átnézi a szerelvényt. Így vették észre, hogy két vagon ütközöje egymásra szaladt. Néhány pillanatig tévován tanakodnak, mit tegyenek. Közben a szolgálattevő forgalmista, a kereskedelmi csoport vezetője, rajtuk kívül még ketten, hárman ott teremnek, a tanakodást tett követi. Lapát és emelőrud kerül elő. Nekirugaszkodnak és már szét is emelték a vagon. Helyreigazítják az ütközőket. Éles fűttszó és indul a szerelvény. Az eső és szél nem akadályozza a kirakodást. Az üres vágányra egyetlen vagon tolnak be. Mire a vagon kirakásra elkészítik, a raktárból már kiértesítették a sütőipari üzemet, hogy ezen a napon is egy vagon liszt érkezett a számukra.

Teherautó áll meg a raktár előtt. Három nagy csomagot raknak le. Az árupénztárnál Lehoczky József veszi át a szállítási díjat. Tennivalója mindig akad. Egyedül látja el ezt a munkát. A raktárban az egyéb teendők végzésére közel 30 személy jut, akiknek munkájáról szép keveset hallottunk eddig.

De nézzük csak, mi minden tartozik a raktár dolgozóinak feladatkörébe?

Mindenekelőtt a bányától jövő szén felvétele, üres vagon biztosítása. Ez adja a raktár dolgozóinak számára a munka zömét, a folyamatos, mindennapi teendőket.

Közben hadd mondjunk el néhány szót azokról is, akik a darabára feladását, vagy az egyéb raktári munkát végzik.

A raktáron belül külön brigádok képeznek a darabára kezelőket, akik egy teherautó segítségével házhoz is szállítják az árut. Különösen Horváth László járatkezelő és Kiss Imre szállítványozó tánik ki szorgalmával. Ésszerűen, szelben mindig pontosan elvégzik a rájuk bízott feladatot. Örökösen átlagban 6—7 mázas árut töltöbítanak.

Az áruk mozgatását 6 dolgozó látja el. Egyidőben ketten adnak szolgálatot. 24 órai munka után 48 óra szabadjuk. Most Süle Pál és Horváth

István van szolgálatban, akik az áru mozgatása mellett bárcázást, árukezelést és a takarítást is végzik. Ezek segítik őket a többi dolgozók munkáját, a raktár terének teljesítését. Meglátogattuk őket munkájuk közben.

A bányához átlagban naponta 100 kocsifeladás van, de az is előfordul, hogy a napi 100 vagon kevesnek bizonyul. Ekkor üres után kell menni. Az állomásra érkezett vagonok kirakását kell sürgetni, hogy biztosítani tudják a szén elszállítását. A szén továbbítása mellett naponta több vagonban érkezik különböző építőanyag. Bányafa, liszt, vagy egyéb áru fele a város részére. Hogy az áruk ki-berakása zavartalanul történjen, a vasút, a raktár dolgozóit a szállítófelekkel állandó kapcsolatot tart fenn. Ezt a teendőt Magasházi István, Dömötör Lajos és Horváth Gábor látja el. Bőven akad munkájuk. És az idő nem lehet akadály, nem állhat meg a szállítás, a forgalom.

Úgy hét elején aránylag csendes a raktár dolgozóinak munkája. Éjszakai és vasárnapi rakodás még nem igen fordul elő. Ezért látszik nagyobb nyugalom a hét elején. Hét utóljármánál jobban rá kell kapcsolni. S mire letelik a 24 óra szolgálat, kifárad a kéz és foyvát az erő is.

Amint látjuk a folyamatos ki-és berakás területén bajok vannak. A várpalotai állomásnak a 26-os Építőipari Vállalattal kell győzködni a legtöbbet.

— Péntek reggelre rendez kezelés. A városi csonkavágány üres volt — mondja Dömötör István. — Hétfőig 18 vagon tégla futott be. A vállalat a kirakáshoz nem tudott embert küldeni. A szabadszombat akadályozta őket ebben. Hétfőig nem állhatnak itt a vagonok. Egyrészt azért, mert sok kocsit esik ki a forgalomból, másrészt azért, mert sok pénzt emészt fel a fekbér. A raktár dolgozói kényeszerkirakást végeztek. Így hétfőn 3 vagon tégla és 4 vagon homokot raktak ki kényeszerkirakással.

De álljunk csak meg egy pillanatra. Az állomás területén a rakterületből a 26-os Építőipari Vállalatnak jut a legnagyobb rész. Négy részletben összesen 4800 négyzetméter tárolási

területnek használnak fel. Három hete áll itt a tégla, a betonkavics még ennél is régebben. Ekkora rakterület mellett is előfordult, hogy a raktár dolgozóinak le kellett állítani a vállalat részére érkezett anyagot, mert az állomás rakterület hiányában nem tudta befogadni. Jelenleg is ez a veszély fenyegeti a vasút dolgozóit. Ha újabb kevicsszállítvány érkezik, nem lesz hova lerakítani. Így akadályozza a 26-os Építőipari Vállalat a vasút, a raktár és nem utolsósorban a saját terének teljesítését.

Ezért van aztán az az egyöntetű vélemény a raktár dolgozói között, nem lenne jó, ha sok ilyen vállalattal kellene együtt dolgozniok.

A bányák munkája felé dícséret hangzik el. Az utóbbi időben jól kihasználják a vagonokat, átlagban 20,1 tonna esik egy kocsiira.

A raktári dolgozók, akikről eddig keveset hallottunk, ilyen sokrétű és szerteágazó munkát végeznek. De, hogy még jobban segíthessék az áruforgalmat, a folyamatos szállítás érdekében a szállító felek is adjanak nagyobb segítséget.

Kovács

Egy jelentős újításról

Az Április 4. Gépgyár inotai kiadottságának dolgozói között nagy port vert fel az a tény, hogy Vályi Sándor újítását, — mely a bordáscsövek ki- és beszerelési munkálatait gyorsítja meg — elfogadták. Ugyanis e részleg az erőmű területén dolgozik. Számítás szerint évi 60 000 forintra becsüljük az újítással megtakarítható összeget. Munkatársai mindjárt ki is számolták, hogy az új rendezettségben is közel 6000 forint újítási díjat fog kapni. Munkatársai elismerésükkel halmozták el Vályi Sándort és ugyanakkor gondoltak arra is, ha jól körülnéznek ők is tudnak egyet és mást újítani. Most mindenki az újításon töri a fejét.

Lottó e heti nyerőszám

1, 25, 49, 62, 75

Városunk hírei

Készülődés a VII. Bányásznapra

Egyelőre még nem tudunk sokat a VII. Bányásznap előkészületeiből, csupán annyit, hogy a felelős vezetők már készülnek rá. Szinte mindenkinek megvan a feladatköre, amit biztosítani kell, hogy minden különösebb akadály nélkül, a legkellőbb szórakozás jegyében teljen el szeptember 1-én Várpalotán is a bányászok ünnepe.

Úgy hírlik, hogy szórakozás bőven lesz, sőt népi együttest szeretnénk lehozni Várpalotára. Az ünnepek a vájáriskola előtti térségen, valamint a várkertben lesznek. Erre az alkalomra kivonul a Veszprém-környéki, Várpalota és Környéke Kiskereskedelmi Vállalat, a pápaiak részlegei, vas és egyéb üzletek. Jó előre készülnek arra is, hogy hiánycikkekkel is tudjanak felvonultatni. Állítólag motorkerékpár és mosógép is lesz bőven. A most házasulandók öröme 360 000 forint értékben bútor is érkezik. Akik házat építenek, azokat is megnyugtatjuk, hogy ugyanennyi értékben fűrészelt áru is érkezik, ami 12 vagon mennyiségnek felel meg.

Ennyit egyelőre, a többi majd később

VÁROSUNK területén csütörtökön kezdődött meg a gyermekbénulás elleni védőoltás. Az oltás három napon keresztül tart, de négy hét múlva újból megismétlik, hogy a védettséget biztosítsák és több megbetegedés városunk területén ne fordulhasson elő.

A VÁRPALOTAI bányász színjáték-csoport legutóbb Tihanyban mutatta be a Tacsó k háromfelvonásos vígjátékot. Ezzel már a 9. előadást tartották meg.

KÖZKIVÁNATRA a Magyar Televízió ismeretterjesztő előadását augusztus első hetében megismétli a kultúrthoz vezetősege, melyet ismét televíziós adás fog kísérni.

A SZENBÁNYÁK népi táncsoportja ma este Balatonalmádban az Anna-bál megnézőt táncát járja el.

A KULTÚRTHOZ nagyteremben ventilátorokat szereltek fel, hogy kellemesebb legyen a nyári meleg napokon a film élvezését.